

Dobrá zpráva pro Tebe od...Péti

První mé setkání s křesťanstvím se odehrálo u babičky v Žerčicích, když jsem našel její modlitební knížku s pěknou malou biblí. Babička totiž chodila každou neděli do katolického kostela. Duchovní záležitosti ale pro mne zatím zůstaly tajemstvím.

Čas plynul a já se zaobíral jinými povinnostmi, radostmi i starostmi doma v Kolomutech. Prostě vším, co přináší dění na vesnici. Tehdy v čase mého dětství byli pro mě vzorem a oporou moji rodiče. Maminka byla sváteční katolička. Táta byl komunistou, ale hlavně proto, abychom já a bratr neměli problémy dostat se na studia.

Velká změna v mém životě nastala, když mi bylo patnáct. V nemocnici na interně jsem se setkal se zdravotní sestrou Drahuškou. Jezdívá jsem tam kvůli častým astmatickým záchvatům. Při jednom setkání jsem si všiml křížku na jejím krku. Na můj dotaz, jestli jej nosí z recese nebo je věřící, jsme měli rozhovor a vzali jsme si na sebe kontakt. Po mém propuštění z nemocnice jsme si psali. Její dopisy pro mě byly velkým povzbuzením. Po čase jsem ji navštívil doma s tím, že poznám i jejího manžela Honzu. Vracel se k nim domů, protože se u nich konalo neformální setkání křesťanů a já poprvé poznával, jak se mezi nimi žije.

Tehdy jsem začal na jejich pozvání dojíždět do sboru Jednoty bratrské v Mladé Boleslavi na pravidelný páteční sraz křesťanské mládeže. Poznával jsem na druhých život s Bohem. Poslouchal jsem vyučování z Bible. Na setkání jsem jezdil pravidelně na kole nebo vlakem. Potom i na motorce či autem. Postupně jsem poznal všechny členy sboru Jednoty bratrské.

V mém životě se dělo hodně změn, cosi „divného-krásného“. Postupně jsem dostal důvěru a víru v někoho, kdo mi naslouchá, pomáhá ve chvílích, kdy já sám již nic nez můžu. Prosil jsem za uzdravení mámino i moje. Za ekzém a astma. Při čekání na vlak jsem prosil Boha, aby jednal s rodiči. Aby táta tolik nepil, nekouřil a nehádal se s mámou. U mamky, bylo jí třicet pět, se začala projevat roztroušená skleróza. Manželství rodičů ochladlo. Táta již delší čas pěstoval vztah s jinou ženou. Doma se zdržoval jen krátce na nejnnutnější práci. Brácha se vracel domů ze školy jen o víkendy a na mě tehdy postupně přešla povinnost vařit, prát, žehlit a uklízet. Bohužel jsem se často musel na pohotovost nebo přímo na internu a po infuzi syntophylinu zase zpět domů. Astma vrcholilo ve čtvrtém maturitním roce střední školy.

Po půl roce relativního klidu, mě táta v opilosti napadl a já utrpěl otřes mozku. Na interně jsme se po třech letech opět viděli s Drahuškou. Přišla mi napíchnout infúzi. Půl roku na to mi byla zjištěna roztroušená skleróza.

Opět jsem začal chodit na domácí setkání k Drahušce domů i do sboru Jednoty. Čas plynul a já se přestěhoval ve svých dvaceti letech z Kolomut do Mladé Boleslavi. Zažíval jsem větší klid a zlepšilo se mi i zdraví. Po modlitbách mě Ježíš postupně uzdravoval z astmatu. V tu dobu jsem se začal léčit s roztroušenou sklerózou v Praze-Motole. Jsem Bohu i lékařům vděčný za to, co mám. Podle prognóz jsem měl být už mrtvý nebo zcela paralyzovaný.

Když ke všemu připočtu, že jsem měl jako invalidní důchodce řadu let zaměstnání a navíc mám pěkné bydlení, mohu jen potvrdit, že Bůh je dobrý. Díky skleróze jsem měl už nespočet pádů a nikdy jsem nezůstal bez pomoci. Vždy mi byl Někdo na blízku.

Žít bez rodiny křesťanů v Jednotě bratrské si ani nechci představit. Dostalo a dostává se mi totiž od bratří a sester pomoc, za kterou všem děkuji.